

Τετάρτη 8/1/2014

ΠΕΡΣΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ

Με την ονομασία Περσικοί πόλεμοι έχουν μείνει γνωστές οι πολεμικές συγκρούσεις μεταξύ Ελλήνων και Περσών που έλαβαν χώρα στις αρχές του 5ου αιώνα π.Χ., όταν η περσική αυτοκρατορία προσπάθησε να επεκταθεί προς τη Δύση απειλώντας την ανεξαρτησία των ελληνικών κρατών. Οι σημαντικότερες συγκρούσεις είναι:

1. 490 π.Χ. η μάχη του Μαραθώνα.
2. 480 π.Χ. η μάχη στις Θερμοπύλες.
3. 480 π.Χ. η ναυμαχία στη Σαλαμίνα.

4. 479 π.Χ. η μάχη στις Πλαταιές

Αιτία στάθηκε η επεκτατική πολιτική των Περσών .Επεδίωκαν να κατακτούν διαρκώς εδάφη και να υποτάσσουν νέους πληθυσμούς ώστε να δημιουργήσουν κοσμοκρατορία. Αφού κατέλαβαν ένα μεγάλο μέρος της Ασίας θέλησαν να επεκταθούν προς τη Δύση και η Ελλάδα βρισκόταν στην αρχή του κατακτητικού της δρόμου

Οι Πέρσες ισχυρίστηκαν ότι ήθελαν να τιμωρήσουν την Αθήνα και την Ερέτρια επειδή πρόσφεραν βοήθεια στους Ίωνες όταν επαναστάτησαν εναντίον των Περσών.

Νικώντας τους Πέρσες οι ελληνικές πόλεις εξασφάλισαν την ελευθερία τους, προϋπόθεση απαραίτητη για την οικονομική, πολιτική και πολιτιστική τους ανάπτυξη. Φάνηκε η ανωτερότητα της πολεμικής τακτικής και το υψηλό φρόνημα των Ελλήνων, καθώς και οι ικανότητες των ηγετών τους.

Ήταν ένας αγώνας για τα ύψιστα αγαθά του ανθρώπου, όπως τα είχε συλλάβει ο Ελληνισμός. για την εσωτερική και

την εξωτερική Ελευθερία, για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, για την πολιτική αυτονομία – με μία λέξη για όλα εκείνα που έδιναν στη ζωή των Ελλήνων, στο άτομο και στο σύνολο αξία και περιεχόμενο. Όποιος μπορούσε να καταλάβει τα σημεία των καιρών, γνώριζε πως το σύννεφο του περσικού δεσποτισμού θα ερχόταν να σκεπάσει και την Ελλάδα αν τα παιδιά της δεν συνενώνονταν για τον υπέρτατο αγώνα.

Ο μεγάλος περσικός κίνδυνος ξύπνησε στον Ελληνισμό για πρώτη φορά στην ιστορία του, το συναίσθημα της εθνικής ενότητας. Η απάντηση που έδωσαν οι Αθηναίοι στον Πέρση και στον Μαρδόνιο, όταν τους προσκαλούσε σε συμμαχία το 479 π. Χ., λέγοντάς τους ότι δεν μπορούσαν να προδώσουν το «Ελληνικόν», το έθνος, που έκανε την παρουσία του αισθητή με την κοινή καταγωγή και την γλώσσα, με τα κοινά ιερά και τις θυσίες, με τα κοινά ήθη και έθιμα, η απάντηση τούτη απηχεί θαυμάσια το πνεύμα των καιρών, άσχετα με το αν είναι ιστορική ή όχι.

Η παγκόσμια σημασία της ελληνικής κατά των Περσών νίκης είναι ολοφάνερη. Αποκρούοντας οι Έλληνες την θύελλα που ήλθε από την Ανατολή έδωσαν στην πολιτική και πολιτιστική ζωή της Δύσεως σκοπό και κατεύθυνση. Με τον νικηφόρο αγώνα τους για την Ελευθερία γεννιέται η Ευρώπη σαν ιδέα και σαν πραγματικότητα. Τα αγαθά, για τα οποία έδωσε τότε την ζωή του ο Ελληνισμός, είναι ακόμη και σήμερα οι υπέρτατες αξίες για την κοινωνία της ευρωπαϊκής ανθρωπότητας. Οι Έλληνες δεν υπερασπίστηκαν μόνον την πολιτική Ελευθερία, αλλά και την πνευματική αυτονομία του ανθρώπου.

Το παράδειγμα του αγώνος για την Ελευθερία λοιπόν αποδεικνύει ότι η ιστορία του ανθρωπίνου πνεύματος δεν εξαρτάται από γεωγραφικούς και πολιτικούς παράγοντες, γιατί στηρίζεται κυρίως στην δυναμικότητα της δημιουργικής προσωπικότητας, και όχι στον συλλογικό παράγοντα του πλήθους, το οποίο είναι απαραίτητο στον πολιτικό για την πραγματοποίηση των σχεδίων του. Έτσι λοιπόν το Ελληνικό πνεύμα και το ιδανικό της Ελευθερίας ξεκίνησαν και ολοκληρώθηκαν στην αρχαία Ελλάδα και έγιναν ύστερα, αληθινά, το προζύμι ενός ολόκληρου κόσμου, της Δύσεως και της Ανατολής.

Οι Περσικοί πόλεμοι ήταν οι πιο σημαντικοί όλης της ανθρώπινης εμπειρίας, διότι καθόρισαν, με τρόπο τελεσίδικο και αμετάκλητο, τη μορφή του πολιτισμού, άρα τη μορφή του κόσμου. Κατάκτηση της Ελλάδας από τους βαρβάρους θα σήμαινε πολύ απλά ματαίωση της ορμής του ανθρωπίνου γένους προς τα εμπρός, προς την αρετή, προς την ελευθερία, το κάλλος, το μέτρο, την αρμονία. Ακόμη συνέβαλαν στην δημιουργία κοινής ιστορικής μνήμης.

Μέσα σε δύο μόνο αιώνες οι Έλληνες προχώρησαν το ανθρώπινο γένος όσο δεν είχε προχωρήσει τους προηγούμενους εκατό και όσο δεν προχώρησε τους επόμενους είκοσι.

Ακόμα το επιτυχές αποτέλεσμα των Περσικών πολέμων πρόβαλε τον δυναμισμό που έκρυβε η πόλη-κράτος ως οργανωτικός θεσμός.

ΤΕΛΟΣ

Επιμέλεια : Ηλίας Αποστολόπουλος (Α1)